

*
Megjelen minden kedden

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.

—•— Ipolyság, 1898. november 1. —•—

Bizottsági tagok Választása.

október 18.

Törvényhatósági bizottságunk választott tagjainak sorrendjében halálozás, lemondás, vagy a megbízás lejártán folytan üresedésbe jött helyek választás útján lesznek betöltve.

Az őszi közgyűlés megyénk összes bizottsági tagválasztó kerületeiben az általános választások határnapját november 8-ikára tűzte ki.

Választva lesz összesen 55 megyebizottsági tag.

A közgyűlés által kiküldött választási funkcionáriusok következők:

I. *Apátmaróti* kerület. Választási elnök *Kádár* Kálmán, helyettese *Tóth* János, jegyző *Bankó* János.

II. *Bakabányai* kerület. Választási elnök *Cziglan* Gyula, helyettese *Veigel* Samu, jegyző *Czibulka* János.

III. *Baráti* kerület. Választási elnök *Palkovics* Károly, helyettese *Bedross* Péter, jegyző *Králik* Andor.

IV. *Báti* kerület. Választási elnök *Zsilky* Lajos, helyettese *Kolpaszky* Danó, jegyző *Kiszely* János.

V. *Borencfalusi* kerület. Választási elnök ifj. *Holczer* János, helyettese *Schiller* János, jegyző *Cziglan* János.

VI. *Nagycsalomiai* kerület. Választási elnök *Bolgár* János, helyettese *Hodossy* Imre, jegyző *Lantos* Gyula.

VII. *Egegi* kerület. Választási elnök *Áraskó* Károly, helyettese *Pápay* Géza, jegyző *Wagner* Béla.

VIII. *Püzes-Gyarmati* kerület. Választási elnök *Kallós* János, helyettese *Pál* János, jegyző *Horváth* István.

IX. *Hegybányai* kerület. Választási elnök *Kaufmann* Albert, helyettese *Csia* Ignác, jegyző *Nitskó* Rezső.

X. *Ipolysági* kerület. Választási elnök *Berkó* István, helyettese *Herczeg* Vince, jegyző *Matuska* Adolf.

XI. *Kis-Gyarmati* kerület. Választási elnök *Kovács* Kálmán, helyettese *Varga* Kálmán, jegyző *Sántha* Kamil.

XII. *Korponai* kerület. Választási elnök *Machovich* Izidor, helyettese *Eisert* Pál, jegyző *Baumerth* Ottó.

XIII. *Litvai* kerület. Választási elnök *Schmoll* János, helyettese *Csellagh* Lajos, jegyző *Csóka* Ferenc.

XIV. *Lukanényei* kerület. Választási elnök *Würtzler* Gyula, helyettese *Horváthy* Albert, jegyző *Tornyos* József.

XV. *Nagygyarosi* kerület. Választási elnök *Nagy* Lajos dr., helyettese *Hell* Ferenc, jegyző *Hollady* Nándor.

XVI. *Palásti* kerület. Választási elnök *Luka* Pál, helyettese ifj. *Jakabffy* István, jegyző *Paksy* Péter.

XVII. *Szalkai* kerület. Választási elnök *Kleinkauf* Károly, helyettese *Obert* Károly, jegyző *Reizmayer* Gyula.

XVIII. *Szebellébi* kerület. Választási elnök *Plachy* Gyula, helyettese *Rákóczy* Armin, jegyző *Laczkó* Géza.

XIX. *Ipolyszécsényi* kerület. Választási elnök *Tersztyánszky* Andor, helyettese *Nándory* Pál, jegyző *Flautner* Mihály.

XX. *Szénavári* kerület. Választási elnök *Gyürky* Dezső, helyettese *Krafuki* Ferenc, jegyző *Pokorny* Pál.

XXI. *Szokolyai* kerület. Választási elnök *Medgyessy* Sándor, helyettese *Prizender* Armin, jegyző *Sós* Károly.

XXII. *Felső-Zsembéri* kerület. Választási elnök *Toldy* Zsigmond, helyettese *Rosenfeld* Zsigmond dr., jegyző *Guggenberger* Lajos.

Ipolyság, 1898. november 1.

Sembery Imre című multkori vezérközleményünkre alábbi cikket kaptuk:

(hi) A „*Honti Lapokat*” mások is, én is érdeklődéssel olvassuk, sőt vannak, a kik azokat gyűjtik és elteszik, kívánatosnak tartom tehát, hogy közléseinek tartalma teljesen megfeleljen a valóságnak s az esetleges hézagok kitöltetvén, tényleg adatokból legyen merithető a tájékozás.

A *Honti Lapok* 48-ik számában „*Sembery Imre*” felirattal megjelent közlemény felsorolja a megyebeli azon családokat, melyeknek tagjai 1848 előtt az ellenzéki pártot képezték, a névsor híven közli azokat, sőt én még kiegészítem, a nem tudom miköböl mellőzött *Blaskovich* (egy *Gyürky*) *Fekete*, *Nagy*, *Kasza*, *Ulman* nevekkal.

A „lelkem-uram” koszoruja.

Irtta: **Katona Imre.**

A meleg, permeteg eső zimankóvá lett. Sűrű, nehéz szürke köd ült a vidékre: az erdő tölgyei elbujtak a sűrű fátyol alá, a makk folyt özönnel a hervatag irtásra. A hegyek erősen pipáltak, mint pipál hidegnek évadján az öreg ember a jól fűtött kályha melege mellett.

Meg is őszült a vén „Szálás” másnap reggelre. Lehullott az első hó.

A solymosiak felkötötték a lélekmelegítőt; nagy szükség lesz arra ilyen idők után . . .

Bende Rozál igyekezett kifelé az erdőbe. Csipős szél csapta meg a két szép piros orcáját, hogy az kékült beléje. De Rozál nem tágitott. Ment a hegynek bátran, piei kis kezeit fázón dugva a vastag angyalbőr „bujbéli” alá.

. . . A kallók völgyénél, a „boszorkánykő” táján legalkalmasabb helyet talált. Félénken nézett körül: nem látja-e meg valami fölös szem; tartózkodva nyult

be kebelébe, hosszú összekötött zsinéget huzva ki onnan.

A saári remeteház felől sebes-baktatva ugrált a friss hóban egy nagy sárga vizsla. Füleit előre szogve, erősen szimatolva, dühösen kaparta hátra a pelyhes hószilánkokat; szűkülve vonított egyet az erdő felé, mintha a gazdáját akarná figyelmeztetni, hogy idegen nyomot érez.

Bende Rozál pedig, a mint kihuzta kebeléből az erős zsinéget, leterítette azt a száraz falevélhalomra, melyről valami kósz szellő elfutta a könnyű hóróteget, aztán keresve keresgélte a letört, korhadat galyak között. Ára kipirult a munkában, kezei megkékültek a metszőn éles hidegben, míg a kis nyalábot össze tudta keríteni a zsinegbe; a nyakát eltakaró meleg lélekmelegítő lekiváncozott róla, mikor azon igyekezett, hogy a nyaláb rőzsét a hátára segítse.

A saári remete-ház felől ez idő alatt baktatva lépdelt *Burkus Csátó Gyuri*. Nyalka legény hírében állott egész Solymoson, pedig csak most került le a gömőri hegyekből kerülőnek. Vigan fűtyörészve haladt az ösvényen, kutyája türel-

metlenül szaladt már elébe, meg vissz elöre.

Burkus Csátó Gyuri megállott, mint az oszlop. A *Bende Rozál* két izmos bokája állította meg, a mint azok a szoknya alól kilátszottak, míg *Rozál* sebtén igyekezett, a földről a rőzsenyalábot fölemelni.

— No gyerek, — szolt magában *Burkus Csátó Gyurka*, — ilyen bokákat tudjon a gömőri barkó mutatni.

Közelebb lépett *Bende Rozál*hoz.

— Segitek lelkem: könnyebb lesz a terhed

Bende Rozál halálra ijedten látta meg a csinos kerülőt maga előtt, a mint hirtelen megfordult.

— Köszönöm a jó szivességét, majd csak elgyőzöm már magam is, — rebegte reszkető ajakkal.

Kiesi tartotta, hogy *Burkus Csátó Gyurka* bele nem vakult a nézésbe. Sok szép asszony formáját fogta már fel a két szemé, de még ilyent nem látott. A mint ott állt, nekipirulva a félelemnek, a nehéz munkának, szemében két nagy könnyecseppel, melyek úgy csillogtak, mint napfényében az elkésett harmatecsepp: *Csátó*

„Ezek képviselték a közlemény szerint mind azt, mi előkelőség vagy és szellemi teheség tekintetében kitűnő volt a vármegyében.“

Hogy valaki azt ne hihesse, hogy (a mit a cikk különben nem is állít) a volt konzervatív pártnak maradt a selejt, én is felsorolom azon családokat és egyéb tényezőket, melyek ezen pártjtalékát szolgáltatták és talán megemlíthetők ott, a hol a Czecezféle „kitűnőségek“ szerepelnek. Voltak pedig ezek, özv. gr. Eszterházy Jánosné, ki személyesen jogait nem gyakorolta, de a választásoknál annál nyomatékosabban érvelnyesítette befolyását, gr. Forgách Ágoston, báró Majthényiak, báró Nyáry, Baráti Huszárok, Nádasi Tersztyánszkyak, Lukák, Paczolayak, Sánthák, Zafry, Zsembery,

Zsemberyek, Vajda, Bolgárok, Gyürkyek, Plachyak, Mojzikok, Egriek, Kisfaludy Lyp-tayak, Keviczkyek, Bory, Baross, Udvardy, Kabzan, Petroczyak, Lábod, Kubinyi, Pruszkay, Pomotyak, Zsarnóczayak, Gracza, Vladárok, Turánszkyak, Szigety, Odry, Pajor, Záborszky, Horváthyak, Bakayak, Rain Leopold: Sztruhárok, stb.

Ezen párthoz tartoztak egynek kivételével a r. kat. papság összes tagjai, közöttük mint jeles szónokok Fénicy szécsénkei és Mezey felső-turi plébánosok.

A közgyűléseken és választásokon tevékeny részt vett tényezők:

Az esztergomi székes fő-, besztercei és rosznyói káptalanok, a Cisztercita rend, az alsómagyarországi bánya és erdészeti kincs-

tár, a visegrádi koronai és bozóki alapítványi uradalom, Selmezbánya sz. kir. város, a selmeci bányász s erdészeti akadémia, — melyet 1845—47-ben Apor Sándor báró és Bethlen Imre gróf képviseltek.

Ez kitöltése azon hézagnak, melynek magyarázatul szolgálhat az azóta eltelt időnek hosszú tartama.

A különböző uton egy célra törekvő 1848 előtti ezen pártok között ezen évet megelőzőleg, Boronkay Lajos és Majthényi László báró által közvetített kibékülés megtermette gyümölcseit: a 48—49 események részesei közül, zaklatásnak kitéve egy sem volt, — sőt a kibékülés még most is, félszázad multával érvényesíti üdvös hatását: béke és normális állapot van a vármegyében.

A h é t r ő l.

Emlékezés napja.

Az esztendő őszén, mikor pergő levelek, fújó szelek utalnak az elmutásra, akkor van az a nap, a mikor emlékezünk... A halálra gondolnak mindenek; e kérélhetlen zsarnokra s legnagyobb jótévőre, a halálra, a mely mindnyájunk köréből elvitt már valakit, a kinek emléke a visszagondolás könnyét csalja szemünkbe...

Emlékezzünk!

Kedves halottaink ott a föld alatt, a kik az emberi gyöngesség: a szív egy darabját vittétek magatokkal oda, honnét nincs többé visszatérés, — mi emlékezünk.

A fájdalom, a lélek keserve nem nyilvánvaló hívásos emberi szemnek, a kegyeletes szív hát néceset, lámpát, vagy gyertyácskát gyújt a kedves sirja fölé, és a kis mécs, a pompás

lámpa meg a legszegényebb gyertyácska fénye egy füstgomolyban tör föl az égnek, és a sirkert fölött eláradó fény mutatja mindeneknek:

— Kedves halottaink! mi emlékezünk!

— Királyi elismerés. *Lypták* Nándor nyugalmazott kir. törvényszéki bírónak a közpályán szerzett szolgálati érdemeiért a király legfelsőbb elismerését fejezte ki.

— Az ügyészség köréből. A budapesti kir. ügyészséghez négy heti kíségető szolgálatra kirendelt Schulcz Ágost dr. kir. alügyész visszaérkezett és hivatali ügykörét átvette.

— Fellermayer János esperes. *Fellermayer* János kemencei plébánost klérusunk egy kiváló, közbeesült tagját a biboros hercegprimás kerületi esperessé nevezte ki.

— Nagy Iván halála. Ki ne emlékszenek a ki vármegyénk történelmi kiállításának megnyitási ünnepén jelen volt, ama halotthalvány nemes arcu férfit, a ki ott oly lelkesítő beszéddel vezette be a tör-

ténelmi kiállítást, és akinek üdvére nem kevésbé lelkes éljeneket kiáltott a vármegyeház szép nagy termét zsutolásig megtöltő díszes közönség? Ez a jeles férfi szombat óta immár a nógrád-horpácsi temetőnek csendes lakója. Meghalt valóban munkás életének 74-ik évében. És hogy kiváló munkásságának hasznos fonala még halálával se szakadjon meg, jelentékeny értékű vagyonát az általa alapított nógrádmegyei muzeumnak hagyományozta. — Szombaton délután végbe ment temetésén nemcsak Nógrádmegye központjából és közel-távol vidékéről sokan, hanem a mi székvárosunkból is ötven *Czibulya* László alispán, *Kovács* Sebestyén Endre tiszti főorvos, *Hederváry* Antal ügyvéd, iskolatársa és *Totovics* Kálmán főszámvevő valamint *Veres* Gyula a sógornójával megadták a boldogultnak a végtisztességtételt. A magyar t. akadémia képviselte azonban hiányzott. A sirnál *Kossaczky* Arnold dr. tiszti ügyész mondott bucsu-

beszédet, méltatván az elköltözöttnek tudományos és hazafias érdemeit. Az elhunyt akadémikus özvegye a következő gyászjelentést adta ki:

Már özvegy Nagy Ivánné — született esztószeghi Csató Mária, mély fájdalommal tudatja — szeretett felejtetlen urának felsőgyőri Nagy Ivánnak egykoron a m. kir. tudományok egyeteme első örének, az Országgyűlési Napló ny. szerkesztőjének a m. tud. akadémia rendes tagjának, a m. genealogiai és heraldikai társulat alelnökének, Nógrád vármegye törvényhatósági bizottsági tagjának s 1848/49-ik évi honvédtőhadnagynak Nógrád-Horpácon folyó hó 26-án életének 75. házassága 44-ik évében váratlan elhunytát. Hideg teteme október hó 29-én délután 2 órakor N.-Horpácon fog örök nyugalomra tetemi. A lelki üdvéért a szentmise október hó 31-én fog megtartani. Kelt N.-Horpács, 1898. október 26.

— Nyugdíjba menő bíró *Képes* Andor dr. kir. törvényszéki bíró megrongált idegzetének helyreállítása céljából ideiglenes nyugdíjaztatás iránt kérvényt adott be. Birói karunk eme rendkívül rokonszenves tagjának kívánjuk, hogy férfi-

Gyurka elfelejtette, hogy ő most „hivatalos személy.“

— Nem bántlak én hugom, pedig jussom volna hozzá. Tilalmasból viszed a fát.

Bende Rozál hálás pillantást vetett a nyalka legényre.

— Ne is szaporítsa lelkem a nyomorúságomat. Szegény özvegy vagyok; a lelkem megholt jó uramnak a sirja üresen marad mindenszentek napjára, ha elveszi azt a kis rőzsét.

A két csillag szem nedves fénye mutatta, hogy nagy dolog sorja biz az.

Bende Rozál bátrabb lett a biztatásra.

— Ennek az árából akarnám a koszorut a lelkem megholt uram fölhaltolt sirjára tenni.

— Van e már esztendeje az urad halomásának hugám? — kérdi Gyurka, megkapatva egy eszmétől.

— Tavaszki kihajtáskor harmadikba fordulunk.

— Hát miért nem mégysz férjhez, hugom; nem neked való az özvegyesség?!

— Hajh, lelkem, — szólt elpirulva Rozál, a kit én szeretnék, föld alatt van már

az; aki meg engem szeretne, nincsen olyan senki.

— Hát én hugom senki se vagyok?!

Szenvedélyesen ölelte át hirtelen a Rozál derekát és nagyban erőlködött, hogy az ajkaival a szép asszony száját elérje.

Rozál dühösen esapott öklével a Csáté Gyurka arcába.

— Eleresszen kolmed szép szerével, mert isten engem, csuffá teszem!

Gyurka visszatántorgott a nem várt ütéstől. Mire eltűnt a káprázat szeme elől, Rozál a solymosi uton szaladt, hátra sem tekintve.

Gyurka körülpillantott, nem látta-e meg valaki; soká, soká nézett a gyönyörűséges szép asszony után, aztán füttyörészve haladt az erdő sűrűje felé.

A kutyája fájdalmasan vonitva ballagott utána.

— Ne szomorogj „Muszkám!“ Azért csak kividul még a nap!

II.

Bende Rozál busan hajtja fejét a csináltvirág koszorura. Kicsi háza szobájá-

ban tűz sem pislog, dideregve szorongatja markába a koszoru forgács-pántlikáját.

Oh, az ő kedves meghalt jó ura bizonyosan látta, hogyan vált meg a téli „bujbéli“-től, csak hogy koszorut vehessen a sirjára. Nem engedett piszkot esni a tisztességén, hej pedig hogy nyult utána erős kézzel az a legény.

... Az a legény ...

Rozál tovább gondolkozott ...

— Az a legény! Pörge kalapját féldalt tűzte, hetyke bajuszát erősen pödörte. Istenem, milyen szaga volt annak, mikor közel járt az ajkamhoz ... Mandlija hogy feszült a mellén, bőr nadrágja hogy ropogott a ködös időben, mintha csikorgott volna uri esizma módjára. Aztán a szeme! Hogy csillant meg, mint két szép csillag az égen, mikor rám nézett ... Az a két fényes szem ...

Összerázkódott. Halkan esördült össze a harasz-pántlika reszkető kezeiben.

Féltette a koszorut. Kinézett az utcára; megállt, a kapu ajtaja fejfájához hajtva a fejét és merengett az esős időbe.

Nagyot dobbant a szive hirtelen. Olyan

kora legszebb teljében megszakított karrierje folytatásához szükséges egészségét minél előbb nyerje vissza.

— **Rózsás hír.** *Mladoniczky* János bagyani körjegyző október 20-án kötött házassági frigyét *Lamos* Zsuzsika kisasszonnyal Besztercebányán. Az esküvőt előkelő násznép jelenléte mellett, gazdag lakoma követte, melyen Mikler János evang. lelkész talpraesett alkalmi verset mondott.

— **Osztálymérnökség nálunk.** A csata-ípolyság-b-gyarmat-korponai vasúti vonalrész számára f. évi december hó 1-től kezdve új osztálymérnökséget állítanak föl melynek székhelye Ípolyság lesz.

— **Tanító gyűlés.** Október 27-én volt a *drégelypalánki esperesi kerület* tanítóságának gyűlése a helybeli r. k. elemi iskolában. — Számos tanító és pap vett a gyűlésen részt, a mely alatt a nevelés és tanítás legfontosabb elveiről folyt a tanácskozás. Több tanítónak, egy kitűzött pályakérdésről. „Mikép ápolhatja és fejlesztheti a tanító a gyermekek szívében a haza szeretetét,” kidolgozott értekezletét vették bírálat alá a legjobbknak *Balla* János ípolynyéki, *Vagner* János palásti és *Vinkovics* Vince dr-palánki tanítók dolgozatait találta a bíráló bizottság. Végül *Szecey* Ferenc turi plebános tartott egy igen szépen kidolgozott szakszerű felolvasást, melyben az állami és felekezeti iskolákat állította párhuzamba és tekintve a nevelést, a felekezeti iskolák előnyét vitatta az államiak fölött.

— **Holdas esték.** A kissé hideg, de szép őszi estéket gyönyörű holdfény világítja be. S ez — sajnos — minden acetilén és villanyvilágítási tervet letol a napirendről. Sőt szánalomraméltó petróleum mécseinket is fölöslegessé teszi. — A város

előljárásága pedig vigan kezeit dörzsöli és hálát ad az égnek, hogy ilyen kitűnően megoldotta a világítás sokáig vajudott kérdését.

— **Nőemancipáció.** O. Wlassics Gyula, a ki kivitted, hogy fájós fejünket majdan gyöngéd női kezeeske gyógyítsa meg, és válópörünkkel esetleg tulajdon anyósunk védje meg veje jogát, hálával emlegettessék neved — Megvan! a miért annyi női fejeeske, annyi női kezeeske és annyi női nyelveeske (?) küzdött: a nőemancipáció immár törvény. A nők szabad egyenjogúságot élveznek velünk férfakkal mindenütt, (csak a Kisfaludy-társaságban nem). — Ennek legnagyobb bizonyosságául pénteken, e hó 28-án egy nő *kengyelfutó* mutatta be művészetét városunkban. Ugy-e, hogy haladás?! Ő nagysága izzadva futotta be városunk főterét és ez alatt férje — egy k-nai ruhába öltözött férfi — szedte be a művészet adóját. A futás befejeződött, s miután a pénzszedés a kengyelfutónőnek nagyon megtetszett, hát — megismételte.

— **Felsült hipnotizőr.** Valami *Krauze* nevű nagybajuszu „tanár” szombaton este a kaszinó helyiségeiben hipnotizáló kísérleteket próbált 1 firtos drága beléptidíjak mellett. Többek alávetették magukat kísérleteinek, de, mint mondotta, nem talált alkalmas médiumot. A csalódott közönséget azzal biztatta, hogy másnapig keres médiumot, és kísérleteit megismétli, de a délutáni vonattal vagy 50 firt bevétellel a zsebében elpárolgott. Jövőre ily firmákkal szemben bizonyára a hatóság és a közönség is óvatosabb lesz.

— **Breznyik siremléke.**

(*Felhívás honti tanítványaihoz*) *Breznyik* János a selmeci gimnázium volt jeles igazgatója iránt tanítványai a kegyeletet egy díszes siremlék emelésével kívánják leróni. Az e tárgyban kiboocsátott lelkes felhívást meggyónkból *Holuby* Vilmos, *Ioánka* István és *Krupecz* István irták alá, melyre honti volt tanítványai bizonyára sietni fognak a hálás kegyelet oltárához adományokkal. A lelkes felhívásból következőket közöljük:

Ledorulunk a megdicsőült nagy szelleme előtt s fölhívunk Benneteket az ő egykori tanítványait, hogy mindannyian kik a hála nemes érzelmeivel viseltettek emléke iránt, siessetek iránta a kegyeletnek legszebb adóját leróni! Hozzátok szözlünk, kik bölcs vezetése alatt a tudományokat megszeretni Tőle tanultátok; Hozzátok egykori tanítványaihoz intézzük fölhívásunkat, kik a selmeci ev. Lyceumban a tudományok fölkezt, dicső bajnokától a nagy *Breznyik* Jánostól tanultátok el mindazt, amit az életnek köszönhettek, a ki Benneteket lelkületekben művelté, nemessé, igaz magyar honfiakká s mint embereket, a szó nemes értelmében emberekké nevelt! Szükségtelen őt, a megdicsőült nagy férfit Előttetek újból és újból ismertetnünk, hiszen Előttetek el testben és lélekben egyaránt ismert nagy alakja ma is. Mit emlegetnők soha el nem évülhető hallhatatlan érdemeit, melyek köztudomásuak, hiszen minden ténye, lelke nagyságát, szíve mérhetetlen jóságát jellemezte. — *Az a nemes, az a jóságos szív, nyilatkozik meg végintézkedésében is, midőn a mit szigoruan következetes gazdálkodásával szerzett, földi javait az ő szerelmeles jegyesének a selmeci ev. Lyceumnak hagyományozta s nem-e báruksz le lelkülete nagysága előtt midőn azt mondja „fáztam, éheztem egykor eleget, hagyatékom egy részből a szegény, de szorgalmas tanulónak kell enni adni, hogy ne éhezék, föl kell ruházni, hogy ne fázék.*

Az adományok legkésőbb

1899. januárius végéig *Okolicsányi* Gyula a magyar jelzálog hitelbank ügyészének címére *Budapestre, Tisztviselők telepe Delej utca 10.* szám alá küldendők A siremlék felállításáról annak idején a lapok adnak hírt. Az ünnep módozatait a felhívók a tanári karral egyetértve állapították meg. Valamelyik tanítvány ez alkalommal beszédet mond.

— **Emlék a királynénak.** Elhunyt nagyasszonyunk iránti kegyeletét méltóan örökölteti meg *Törontál-Erszébetlak* róm. kath. hitközsége, a mely a hivek összerakott filléreiből *Erszebet királynénak* emlékére a „*Budapesti szivattyu- és gépgyár részvénytársaság* (ezelőtt *Walser* Ferenc)“ jóhírű harangöntődjében egy körülbelül 400 kgros harangot rendelt meg, a melynek egyik oldalára magyarországi *Szt.-Erszebet*, a másik oldalára elhunyt királynénk dombormű képét önteti megfelelő felirattal

— **Köd a főtéren.** Ma-holnap november s reggelenként sűrű köd takarja be a főtér házainak emeletét s a templom tornyait. S ime, a sűrű ködből hirtelen trombitaszó harsan föl. . . Mi az? kérdi csodálkozva az idegen, a ki tudja, hogy nincs katonaságunk. — A ködfátyolban valami kísérteties alakok kezdenek mozogni, majd egy-egy ismerős bögés hallatszik. — A köd fölszakad s végre látható lesz a rejtély. — A főtéren impozáns nyugalommal halad keresztül a város marhaállománya pontosan figyelve a kürt taktusára. . . Vajjon nem alkalmas-e e sétára más utca, s nem a főtér?!

— **Halálos gondatlanság, Saróka** János ípolysági kocsis a tesmagi uton vasárnap terhes szekérével gondatlanságból fölfordította *Blaskó* Józsefú felsőturi lakos taligáját, és egy 3 hónapos csecsemőt a lovakkal agyongázoltatott. A törvényszék elrendelte ellene a bünvizsgálatot.

meleget érzett, mintha pelyhes dunna takarná patyolat testét; mintha forró csókok borítanák el erősen kipirult szép orcáját, nedves ajkait, mintha agyon akarná valakit szoritani tüzes öleléssel, forró vágygyal, lángoló szerelemmel.

Csáté Gyurka fordult be az utcába.

Bende Rozált odaszögezte a félfához a szíve dobbanása, nem tudott onnan elmozdulni. Csak csitította; szorongatta rajta a két kezét, de biz az dobbant, mindig jobban, mindig erősebb lüktetéssel, valahány lépést közeledett Csáté Gyurka feléje.

— Haragszol-e még rám, hugom? Jó nap Isten! — szólt hozzá Gyurka mosolyogva

— Kelmed a hibám haragosa, jussa van hozzá, — felelt Bende Rozál lesütve a szemét.

— Ne fájjon a te lelked azért hugom: itt a kezem, ember keze; békesség vezérli.

— Nincs hozzám kolmed ellenséges szíved? — szólt Rozál megragadva Csáté Gyurka kezét.

Reszketett egy darabig, a mint Gyurka

szorongatta a kis kezét öblös markában, azután ő is visszaszorította.

— No lelkem, így szent a béke közöttünk. Hát koszorud van-e már az urad sirjára; mert a rózsát azóta feltűzelték az erdőn.

— Van ám; nézze meg kigyulmed.

És vezette be a hideg házba Bende Rozál a nyalka szép Csáté Gyurkát.

III.

Kongva hallatszott a harang hangja a karsu toronyból. A köd felszállt halottak napjára; de zuhogott aztán belőle az eső.

Csatakos-sárosan igyekezett kifelé mindenki a temetőbe. A sirok fénylettek a sok gyertyavilágtól, a sok koszorútól, melyeket a jó emlék rájuk lerakott.

Burkus Csáté Gyurka is siet a szép Bende Rozálhoz. Cuppog a sár alatta, a mint emelgeti a lábát. De biz ő most nem válogat. Várja a menyeeske, mert megígérte neki, hogy együtt mennek ki a temetőbe a koszorut a meghalt jó ura sirjára letenni.

Rozál is nehéz szíved várja.

— Én szívem gyönyörűséges szép képede, ugy-e hogy siettem? — szólt Gyurka.

— Bizony nem izzadt bele kelmed, — felelt neki Rozál, oda simulva gyöngöden az izmos legény mellére.

— Nini, édes; hiszen még nem is készültél fel az utra és mégis én késtem?

— Kelmeddel együtt. . . A lelkem meghalt jó uramnak milyen szép koszoru került, ugy-e?

— Bizony az szép, szép; de igyekezzünk kifelé, mert ránk szakad az este, szívem.

Bende Rozál keble erősen hullámozott, égető tűz sugárzott ki a személől; megkapta a két keze közé a Csáté Gyurka szép fejét s ajkai mohón tapadtak a Gyurka ajkaira hosszasan, édesen.

Aztán halkán susogva, romegő ajakkal sugta oda:

— Majd kiküldöm a koszorut.

*

A meghalt Bende Tamás sirja koszoru nélkül maradt az idej halottak napján.

— **M. kir. osztálysorsjegyek.** A ki osztálysorsjegyeket akar vásárolni, az forduljon közvetlenül a *Pesti Magyar Kereskedelmi Bank váltóüzletéhez* (Budapest, Dorottya-utca 1). Ez az intézet minden tekintetben *legnagyobb biztonságot* nyújthat. Miután közvetlenül a huzás előtt (1898. november 17-ikén 18-ikán) az említett pénzügyi intézet rendszerint tul van terhelve megrendelésekkel, a mennyiben a közönség nagy része ezen előkelő intézettől szerzi be sorsjegyeit, ajánlatos lesz a sorsjegyeket nála *már most megrendelni*, a míg a készlet el nem fogyott.

Hol született Pálffy Miklós?

(Interjúvok.)

Mindenek előtt a csalódásért a mely Matunak Mihály t. barátunkat fogja érni, bocsánatot kérünk. A czimből ő azt fogja következtetni, hogy sikerült legalább egy kis újabb adattal Pálffy Miklós születési helyének megállapításához hozzájárulni. Sajnosan ismerjük be, hogy az nem sikerült. Pedig az volt a célunk. Azért intéztük e kérdést megyei közéletünk néhány szereplőjéhez, hogy hátha sikerül valamit tőlük Pálffy Miklósról megtudnunk? Ime itt adjuk a válaszukat. A legelőbbje ugyan nem hozott világosságot Pálffy születési helyére vonatkozólag, de megvilágította — önmagát. A legelőbbje nem arra felelt a mit mi kérdeztünk. Hanem az nem tesz semmit. Ha arra felelték volna a mit kérdeztünk tőlük, akkor se igen mondhatlak volna többet.

Ugy harcoltunk volna veled a török ellen, mint a milyen hősiessé viseltük magunkat 48-ban az osztrák ellen — a kályha mellett.

A honti jó urak.

Hány rendjele volt?

Totovics Kálmán.

Hány lova járt?

Sántha Béla.

Oh én nagyon jól ismertem a „Niki“-t.

Vitális Mór.

Engem nem annyira a születési helye érdekel, mint az, hogy mennyire mehetett neki a — hagyatéka?!

Schüller Antal.

Elég Hontvármegyének egy Szondy. Azért se lelkesedett. Pálffy Miklós születési helye helyett inkább azt kutassák a történetirők, hogy hol született — Szondy?

Pongrácz Lajos.

Az én járásomban született. Mindég mondtam, hogy az első a korponai.

Halmai László.

Hátha ő lenne most az én első kliensem? Beh kár, hogy már meghalt.

Lypták Nándor.

Ugyan mit szeretett az öreg játszani?

Hederváry Lajos.

Ha most élne, nem egyes ellenzékiek operett-szerű dolgait, hanem az ő hősi tetteit irhatnám le lapomban.

Halász Ferencz.

Még akkor nem volt labac-kuruc párt, mikor élt, de ha később született volna biztosan labanc lett volna és ha még később született volna, ugy biztos Majthényi párti lett volna ő is s így az se lett volna baj, ha egy általában nem látja meg a napvilágot.

Idánka Zsigmond.

Pálffy hősi tetteiért grófi rangot és egy billikomot kapott a királytól. Aranyból e vagy ezüstből volt e a billikorm, nem törődöm vele. De azt már mégis szeretném tudni, hogy hány — *üteses* volt?

És hogy van a mai nemzedék között olyan legény, a ki annak egy ültibe egy huzomra meg tudna felelni?

Duliskovics György.

Ha most élne, nem lenne nagy ember. Mert a mai világ, a mostani nemzedék elnyomja a nagy férfiakat.

Haan Kálmán.

Mit adna a muzeumnak?

Pongrácz Elemér.

Arról nem nyilatkozom, hogy hol született? De még arról sem, hogy született-e? Mert a mi anyakönyveinkben öt hiába keresnők.

Laszkáry Pál.

Mit bánom én?! — — —

Sághi Benő.

És még valamit kiáltott, de már ezt nem látta tanácsosnak, bevárni, hanem szépen tovább állt a kíváncsi

— s — t.

Ipolysági piaci árak.

(1898. október 25.)

Buza mm.	9.20—9.40
Rozs	7.20—7.30
Arpa	6.50—7.00
Zab	5.80—6.00
Bab	6.00—6.20
Kukorica	5.00
Széna	1.50
Szalma	0.80

NYILT - T É R.

(E rovat közleményeiért nem felel a szerkesztő.)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Arról érte ültém, hogy a „Honti Lapok“ f. é. október 4-ikén megjelent számában „Vallási türelmetlenség“ címén nővérem Kögl Mária állami leányiskolai igazgatónő ellen egy „tisztetreméltó kéz“-nek tulajdonosa támadást intézett. Kezeimhez jutott egyuttal a fent említett lap f. é. október hó 11-ikén megjelent számában közzétett, és Korpona város általános tisztelt férfiai által aláírt közlemény is, melyben nővérem a legilletékesebb helyről teljes elégtételt nyert.

Ez ügyből kifolyólag mindazáltal szükségesnek tartom még megjegyezni, hogy a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur 20311. 876 számú, a gondnokság részére kiadott utasításból kivehető, hogy a gondnoksági elnök a gondnokság határozata nélkül önállóan nem intézkedhetik; miért is arra sem volt feljogosítva, hogy az állami leányiskola tanulóinak a gyászistentiszteleteken miként való részvétele ügyében rendelkezzen. De nem magyarázható ki a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur 54396/898 szám alatt kelt rendeletéből sem, hogy a tanítványok minden hűfelekezet gyászistentiszteletén vallás különbség nélkül résztvenni tartoznak. Erre, józan észszel, nem is kényszeríthetők.

„Köszönjön le“ tehát. kir. hatáskörét nem ismeri, vagy a rendeleteket helyesen magyarázni nem tudja; nem pedig az, ki feljebbvalóinak egyhangú ítélete szerint mindenkor feladata magaslatán állott,

Elismerem a tisztességtudó kritika jogosultságát bármely intézet vezetőjének közérdekű hivatalos ténykedéseivel szemben.

Ez alapon tehát a „Vallási türelmetlenség“ szerzőjének kifejezésre juttatott megütközését is naivitásának vagyok hajlandó betudni. Ha azonban főmedvényével nővé-

rem személyét akarta megsérteni, úgy; mint annak első sorban hivatott megvédelmezője; eljárását minősíthetetlen komizságnak nyilvánítom.

Szombathely, 1898. október 28.

Kögl Árpád
királyi alerdőtelfelügyelő.

HIRDETÉSEK

Faeladási hirdetmény.

Az esztergomi papnevelde tulajdonát képező és Csákócz, Felső-Legénd, Keckevarbók, valamint Szelenc községek határában fekvő folyó évi vágásaiban eladásra bocsájtatnak az összes műfára alkalmas tölgyszálfák, melyek Csákócon mintegy 600, Felső-Legénden 150, Keckevarbókon 55, Szelencen 50, a főkáptalan tulajdonában levő szebellébi vágásokban mintegy 200 m³-t tesznek ki. Az utolsóban csupán a vastagabb méretű tölgyszálfák jönnek eladás alá.

Az ajánlatokban a 15—30 cm középméretű és a 30 cmnél erősebb törzsekre külön-külön ár teendő ki.

Venni szándékozók megfelelő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat **november hó 8-ig** alulirt erdőhivatalhoz annál inkább küldjék be, mert a később érkezők figyelembe vételni nem fognak.

Esztergom, 1898. október 25.

Az esztergomi főkáptalan a pesti esztergomi papnöveldek erdészeti hivatala.

241. 1898. vh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajó 1881. évi LX. tc. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a korponai kir. járásbíróóság 1898. évi V. 106/1 számú végzése következtében Baumerth Dani magánzó selmeci lakos javára Blaskovics Lajos kereskedő és neje szül. Baumerth Irma korponai lakosok ellen 935 frt kr s jár. erejéig 1898. évi szeptember hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 640 frt 61 krra becsült szobabutorok, kávéházi és bolti berendezések és bolti árucikkekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a korponai kir. jbi-róság V. 106/2 1898 sz. végzése folytán 935 frt kr tőkekövetelés, ennek 1898. évi agusztus hó 1ső napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 54 frt 25 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Korponán, Blaskovics Lajos és neje lakásán és üzleti helyiségében leendő eszközzésére **1898. évi**

November hó 5-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetésménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Korponán, 1898. évi október hó 26.

Faltn Péter József
kir. bírósági végrehajtó.

417 1898. szám.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hiré teszi, hogy a komáromi kir. törvényszék 1898. évi 4710 számú végzése következtében Matyasovszky Kálmán által képviselt Binetter Ignác javára Klein Lajos ellen 200 frt. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 380 frtra becsült: lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésen v. mikolai kir. bíróság-nak v 207/1898 számú végzése folytán 200

frt. tőkekövetelés, ennek 1897. év auguszt. hónap 1-jétől járó 6 % kamata és eddig összesen 29 frt 60 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Ipoly-Pásztón leendő eszközlésére 1898 évi november hó 11 napján délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

V.-Mikola, 1898. évi október hó 23.

Horthy Gábor
kir. bírósági végrehajtó.

Hoff János maláta kivonat készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János maláta egészségi itala.
Általános elgyengülés-nél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere. Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régibb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészségét.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János süritett maláta kivonata
Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes. Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonat mell cukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

Hoff János maláta egészségi csokoládéja.
Gyengeségnél, vérszegénységnél, ideges-ségnél, álmatlanságnál étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják. Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb a mit ismerék. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkórúknál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicolet orvos Triebel.

Hoff János maláta kivonat mell cukorkái.
Köhögésnél, rekedtségnél, elnyájkasodásnál, főleg tüdőhurutnál utólrhetlen hatása. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni. Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mell cukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen. Zeditz-Neukirch lovag, Waldenburg. Csukorkái feleségem köhögésén és astmatikus bántalmain kirűnően segítenek. Busch plébános, Weischütz.

Raktár Ipolyságon:

Berkó István gyógyszerháza; Dombó Károly, Bolner Pál, Rumann Lajos esemege és fűszer kereskedésében.

Magyarországi kizárólagos főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest király u. 12.

1-20

Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.

Alólirt főelárusító által több nagy nyemény között
f. év márczius hó 22-én

60,000 kor.

f. év április hó 6-án a

600,000 kor.

jutalomdíj fizettetett ki.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY A LEGSZERENCSESEBB ESETBEN

EGY MILLIÓ KORONA.

Első osztályu eredeti sorsjegyek áral:

egy egész 6.— frt   egy fél 3.— frt   egy negyed 1.50 frt   egy nyolczad 75 kr.

A sorsjegyeket utánvétellel küldöm, de az összeg postautalványon vagy ajánlott levélben is be-küldhető. A hivatalos tervezetet minden megrendeléshez ingyen melléklem. A huzási jegyzéket minden további felszólítás nélkül a huzás megtörténte után azonnal beküldöm.

Szivesskedjék b. megrendelését mielöb hozzá, mint a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítóhoz juttatni

Bihari Ede BUDAPEST, Granátos-utca 14.

huzás
1898 november 17 és 18.

100,000 sorsjegy
50,000 nyemény.

1804. 1898. szám.

Árverési hirdményi kivonat.

A vámos-mikolai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közírré teszi, hogy Fuhrmann Gyula végrehajthatónak Özv. Maly Antalné szül. Cseh Jozefa végrehajthatást szenvedő elleni 57 frt 39 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében a vámos-mikolai kir. járásbíróság területén lévő Szalka községben fekvő a szalkai 106. sz. tjkvben 1 sor 117 hrsz. a. foglalt Özv. Maly Antalné szül. Cseh Jozefa nevében álló ingatlanra az árverést 815 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898. évi december hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Szalka községben a község házábanál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 81 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. 60 tc. 43. §-ában jeizott srfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60 tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vámos-Mikola, 1898. évi június hó 8-án.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Markovich
kir. bíró.

A „Honti Lapok“ kiadóhivatala hirdetéseket és reklámokat jutányosan közöl.

Bérbeadó ház.

Apát-Maróton bérbeadó a község központján s az országut mentén fekvő **ház**, mely egy üzleteliségből (ezelőtt korcsma) három szobából, előszobából és a szükséges melléképületekből áll. A házhoz nagy kert is tartozik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

1-2

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

Az összes 50.000 nyeremény jegyzéke.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Korona
1 jutalom	600000
1 nyercs	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
2 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat húzásban sorsolhatnak ki.

Török A. és Tsa a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói
Budapest, V., Váci-körut 4/A.

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek felé feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.- frt fél " " " " " 3.- " negyed " " " " " 1.50 " nyolcad " " " " " .75 "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 5-ig hozzánk beküldeni.

Rendelőlevél kivágandó.

TÖRÖK A. és Társa uraknak
Budapest.

Kérek részemre ..... I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget: | utánvételezni kérem
frt. | postautalvánnyal küldöm
A nem tetsző törlendő.

Pontos cím

Amerikai zsebórák.

Jótálással, hogy a nikkal színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óralánc 60 krajcár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi szolingeni gyártmány. sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzmeztakarító.

Darabja 3 forint.

A penge ***csilagos acélból és a többi részei alpakából vannak. Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

Pollák Sándor
főbizományosnál

BUDAPEST, V. ker., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.

6-26

Teljesen ártalmatlan.

Antiseptikus és hygienikus

Hölgy-óvszer.

Teljes biztos hatással, használatban kíméletes és nem kellene többé semmimű gyöngédtelen és ártalmas gummi vagy spongya-cikkek,

1 doboz (12 drb.) 1 frt 50 kr. pontos használati utasítással 1 frt 75 kr. előleges beküldése után bérmentve.

Kapható a feltalálónál

László József gyógyszerésznél
Maros-Ujvár. (Erdély.)

Budapesti főraktár: **Török József** gyógyszerész, Kerpel, Fehérsas
gyógyszertár Lipót-körut 28. sz.
Bárhova discret szétküldés.

(Telefon 3617.) 18-30

Célszerű és kíméletes.